

AKAPELA-29

Druhý kokočník, pětadvacáté číslo, datum těsně povolební, cena za blbost udělená
Spolupracovali: Adalbert Kačur, Bertranc Cháb, Ferenc Panáček, Haluzeň Jakarta a Tlustá Berta

STENOGRAFICKÝ ZÁZNAM Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ STRANY-17.11.2012-DUKELSKÝCH HRDINŮ, ANTIKVARIÁT KAČUR
PŘÍTOMNÍ: PŘEDSEDA KAČUR, POKLADNÍK CHÁB, BÁSNÍK PANÁČEK.
ZÁZNAM POŘÍDIL VÝJIMEČNĚ PŘÍTOMNÝ CHERUB JENŠOVSKÝ
NAŠE STRANA OBRACÍ SE K VOLIČŮM NIKOLI POZADÍM JAKO MNOHÉ JINÉ, ALE POPŘEDÍM A PROTO VÁM ZDE PŘEDKLÁDÁME POHLED DO NAŠÍ POLITICKÉ KUCHYNĚ, PROTOŽE MY SE NA ROZDÍL OD JINÝCH NEMÁME ZA CO STYDĚT.
VSTUPUJE POKLADNÍK CHÁB. JE PONĚKUD ROZRUŠENÝ A V PRAVÉ RUCE MÁ ZMUCHLANÝ VÝTISK JAKÝCHSI NOVIN.
OBRACÍ SE NA PŘEDSEDU, KTERÝ SEDÍ V KŘESLE A POPÍJÍ ČERVENÉ VÍNO A DO PŘEPLNĚNÉHO POPELNÍKU ODKLEPÁVÁ POPEL Z LEVNÉ CIGARETY
CHÁB - tak to je nádhera. Pán si tady sedí a lemtá víno a jak to tak vypadá, patrně ho vůbec nezajímá, co se odehrává za zdmi jeho poustevny.
KAČUR - NEZAJÍMÁ, nechceš dvojku? Co tě tak rozrušilo?
CHÁB HODIL PO KAČUROVI ZMUCHLANÉ NOVINY, KTERÉ SE ZA LETU STAČILY ROZDĚLIT NA NĚKOLIK LISTŮ, TAKŽE U KAČUROVÝCH NOHOU PŘISTÁLA POUZE ZAHRANIČNÍ RUBRIKA, KTEROU SI LETMO PŘELÉTL OČIMA A ZAUJAL HO TITULEK – BRUSEL ZRUŠIL POMAZÁNKOVÉ MÁSLA.
V TOMTO OKAMŽIKU VSTOUPIL BÁSNÍK PANÁČEK S HROMADOU JAKÝCHSI NOVIN V PODPAŽÍ A NUTNO PODOTKNOUT, ŽE VYPADAL JAKO ZPRÁSKANÝ PES.
KAČUR S CHÁBEM SE OBA OBRÁTILI NA PŘÍCHOZÍHO A KAČUR S POHLEDEM NA HROMADU NEPRODANÝCH VÝTISKŮ STRANICKÉHO ČASOPISU AK-29
POZNAMENAL - to mi chceš Panáčku říci, že jsi nic neprodal? To snad ani není pravda. Tak to dopadá, když se pošle do ulic naprostý amatér a diletant.
PANÁČEK - tak si to běž zkusit sám ty chytráku. To se to povídá a posuzuje odněkud z křesla s flaškou na stole. Mimo jiné jsem prodal deset kusů a HODIL deset desetikorun po KAČUROVI.
VZÁPĚTI VŠICHNI ČTYŘI PŘÍTOMNÍ VČETNĚ CHERUBA A STENOGRAFA LOZILI PO ČTYŘECH PO PODLAZE ANTIKVARIÁTU, ABY NAŠLI ROZKUTÁLENÉ DESETIKORUNY. PO ČTVRT HODINĚ MUSELI KONSTATOVAT, ŽE JICH MAJÍ POUZE PĚT A CHVÍLI TO VYPADALO, ŽE SE PANÁČEK NEDOŽÍJE DALŠÍ HODINY.
PŘEDSEDA K PANÁČKOVÍ - víš co to je deka? PANÁČEK PRAVIL, ŽE NEVÍ. PŘEDSEDA – no to je na takového blba jako ty hodí deka a potom ho všichni mlátí hlava nehlava, ale nechme toho, víš co, vem těch padesát korun a skoč prosím tě do té večerky vedle krámu pro jedno pomazánkové máslo.
CHÁB - co s tím budeme dělat?
KAČUR - podívejte mně je to máslo vcelku u prdele, ale mohli bychom udělat politickou protestní demonstraci na způsob pohřbu. Zkrátka to poslední pomazánkové máslo veřejně pohřbíme a využijeme to také k pronesení několika projevů.
CHÁB, PANÁČEK A JENŠOVSKÝ JENOM STÁLI S OTEVŘENÝMA PUSAMA A VYKULENÝMA OČIMA.
JENŠOVSKÝ JENOM POZNAMENAL - ty jsi předseda kurva génius. A předseda mu odpověděl, JSEM.....

Pojednání o Pomazánkovém másle...poslední dobou bylo obyvatelstvo rozrušeno a řekněme mnohdy přímo rozčleno rozhodnutím jisté komise v Bruselu o zakázání použití slova máslo ve spojení s pomazánkovým. Upřímně řečeno je mi tato záležitost ukradená, ale poskytla mi alespoň zajímavé téma k zamyšlení, neboť na věc můžeme pohlížet nejenom politicky, ale rovnou metafyzicky...ale jistěže, jistěže. A protože nemám rád nějaké dlouhé řeči, pusťme se do toho rovnou po hlavě a položme si zásadní otázku, co že to tedy vlastně je to pomazánkové máslo a možná se nám po úspěšném zodpovězení této nesnadné otázky ukáže, že celý ten humbuk kolem je úplně zbytečný jako koneckonců humbuk kolem jiných záležitostí. Při řešení této hádanky jistě nebude od věci obrátíme-li se o radu na někoho, kdo má s podobnými spletitostmi své zkušenosti a nebude na tom nic špatného, když zalistujeme v půvabném filosofickém díle biskupa Berkeleyho Pojednání o základech lidského poznání, kde se kupříkladu časem dopracujeme ke stránkám, na nichž stojí jistá zajímavá a poněkud provokativní tvrzení jakože Hmota neexistuje a že v podstatě vše je pouhým komplexem nějakých počitků či jakýchsi idejí vtiskovaných do našich duší univerzálním duchem. Vezmeme-li tuto tvrzení, a mají skutečně svoji váhu, doslova a opřeme-li se o ně při našem tázání zjistíme, že ono pomazánkové máslo v běžném slova smyslu vlastně ani neexistuje a že je tudíž naprosto zbytečné se tím trápit a uděláme lépe, obrátíme-li svoji pozornost k podstatnějším problémům jako třeba, co bych měl učinit, abych se stal lepším člověkem?

O pomazánkovém másle z literárního hlediska

Čas děje, středa 22. 11. 1908. Uprostřed Vídně stojí Svatoštěpánský dóm a jezdecká socha Evžena Savojského. Poblíž stojí velkolepý barokní palác. Uprostřed tohoto paláce se nalézá nádvoří s kašnou a ve třetím patře se nalézá rozkošný budoár a podle jeho vybavení lze opodstatněně usuzovat, že v této růžové mušli žije nějaká mladá potvůrka ženského pohlaví, která zde ovšem není přítomna, ale možná ještě budeme mít příležitost se s ní seznámit, ale pro to budeme muset pochopitelně něco podniknout a nezbyvá nám tedy než se po paláci trochu porozhlédnout a možná nám bude přát štěstí, že v nějaké místnosti objevíme zamyšlenou krasavici hrající na klavír Beethovenovu Měsíční sonátu. Ale, ale neukvapujme se, porozhlédněme se po našem budoáru trochu pozorněji a hle, copak to tady máme. Je to pod postelí a kupodivu to není nočník, ačkoli tato porcelánová nádoba nočník připomíná, ale byl by to jenom takový trpasličí záchodek. Ne, tato nádoba pojímá cosi jiného než lidskou moč. Nejsme sice obdařeni fyzickým tělem a tudíž si ji nemůžeme vytáhnout, ale jakožto duchovním pozorovatelům nám nebude činit pražádnou potíže nahlédnout do nádobky přímo pod postelí, kde se nalézají hromady prachu a dokonce past na myši bez myši a hedvábné krajované spodky s malou hnědou čárku v nejužší části, ale zanechme slídívého nahlížení pod cizí postel a nahlédněme konečně do té porcelánové nádobky. Je to nažloutlé a vypadá to jako nějaký roztíratelný tuk, mohl by to být třeba margarín nebo-li cosi, čemu dnes říkáme, či správněji, říkali jsme pomazánkové máslo. Jsme poněkud zaskočení, neboť si musíme zákonitě položit otázku copak dělá nádobka s margarínem pod...aha?

Debilizace problematiky

Vem čert pomazánkové máslo. Vem čert voltaiku. Vem čert podměrečná jablka. Vem čert všechna ta hloupá nařízení, která nejsou nijak zvlášť spřízněna s normálním uvažováním člověka. Normální uvažování člověka totiž nemá nic společného s uvažováním instituce, která je sice také naplněna normálně uvažujícími lidmi, ale normálně uvažujícími lidmi v institucionální (ha!) skupině, kde sami sobě určují pravidla, která se jim nechce splňovat, protože jsou prostě hloupá.

Pan ředitel už nemůže být ředitelem, ale statutárním zástupcem. Jaká degradace vlastní důležitosti, když potentátova funkce teď zní jako předžvýkána.

V Bruseli už se nesmí na náměstích vztyčit vánoční strom, protože už i ty Vánoce nejsou dostatečně korektní. Byvše postaveni na křesťanské historii, jdeme na ruku té muslimské a svou křesťanskou zahazujeme jak ten širák v dál. Přijměte omluvu, drazí muslimové, přijměte omluvu za to, že jsme v existenci, ač bezvěrné, stále jsoucí. Hledíme na muslimskou víru a její věřící s jistou lítostí. Oni ještě chrudoší smutně čpí ve fanatismu, který my jsme tak krásně překonali. Zbavili jsme se náboženství a tím přišli nejen o pomazánkové máslo, ale i o možnost pochopit muslimovu nenávist, která je žírná, ničivá a tím jsme přišli i o schopnost se této síle postavit rozumně na odpor.

Muslim totiž stále nepřišel o smysl života, který my jsme záplavou nařízení a vyhlášek utopili a nechali shnit v zapomnění. Zákazem Boha dosáhla Evropská unie toho, že se z problémů nejspíš nevyhrabeme. Zákaz tu není dán zákony, nýbrž ignorováním. Příliš jsme zpychli a stali se kvůli tomu kretény.

Filmový předpis

Ve filmu se nic neděje. Vznikají sračky, a proto bude tato kolonka prázdná.

S vědomím toho, že tento plátek čte zásadně česká i evropská honorace, mezi níž bohužel patří i filmoví tvůrci, doufáme, že tento kulturně politický šok dovede elitu k zamyšlení nad tím, proč už se točí jen šmuk. Proč se začla ignorovat myšlenka. Proč filmy v poslední době nemají žádné rozumné sdělení. Krom těch, kde nám je říkáno, že je vše v pohodě, hlavně když si zasouložíme s co největším počtem lidí.

Toto prázdné místo je pro filmaře. Odevzdáváte prázdnotu, získajte tedy prázdnotu. Aha?

Panáčkování

Věnujme tichou vzpomínku
za tragicky padlá
pomazánková másla
hloupost
jejich životy
zhasla

Tenhle Brusel
má sraček plnou hubu
kterej kretén
jim tam zasel
co dělat budu?

Samý standardy a kvóty
na všechno je limit
jen demence nemá ploty
to se nedá divit

Pomazánkový máslo
je teda tabu
nastává otázka
když ho rozmažu
co to vlastně dlabu?

Ale díky za ten mír
co hraje na schovku
ale za jakou cenu?
přece nobelovku!

Zprávy z direktivní společnosti

* Kopec strandy si užili na Břeclavsku při pohřbívání stáda hrochů, kteří se při zimních radovánkách po prvním mrazíku propadli do rybníku a utonuli. Sranda je přešla, když zjistili, že se v novinách pouze překlepli a do slova hrochů připsali hloupě jedno r. Dle Málka, místního rodáka, bylo pohřbívání hrochů daleko legračnější, než pohřbívání nějakých smradů.

* Od nového roku se nesmí jezdit po komunikacích, protože komunikace přeci slouží pro komunikování a ne pro ježdění. Na komunikacích od nového roku máme intenzivně komunikovat. Řidiči tedy budou muset jezdit po loukách v traktorech či po řekách v malých osobních parničcích, ti méně majetní pak na šlapadlech a v labutích.

* EU od nového roku zasáhla i do vyjmenovaných jmen. Výr prý nesmí být výr, protože je vír a vír zase nesmí být vír, protože je výr. Proto se od listopadu pořádají hromadné lovy na výry a továrny vyvíjejí prototyp plácadla do umyvadel, kterými budeme muset plácát do odtékající vody, aby nevznikaly víry. Jak se to bude řešit v toaletních mísách, se zatím neví.

* S EU došlo i na živočišnou výrobu. Tele se od nynějška nesmí nazývat tele, ale malá kráva či lépe malá kravička. Prý by se nám to pletlo s telemarketingem, televizí a s těmi prý telata nemají nic společného.

* EU nařízením snižuje ve všech domácnostech stropy na 1,56 metru. A zdůvodnění? Prý abychom byli již dopředu v předklonu.

Povinný úhel při krmení dětských hrdělek

Co krásného vzniklo pod taktovkou Boha, kterého jsme zahubili zákony a vyhláškami a nařízeními? Mozartova hudba opěvuje Boha tak, drahé děti, až si musel připadat opravdu božsky. Mistrovské kusy malířského umění opěvují v zásadě jen a pouze Boha. Dostojevskij se před Bohem skláněl, kudy chodil. Co krásného vzniklo pod taktovkou zákonů, nařízení a vyhlášek bez Boha?

Prostor se vprzil do osidel moderního umění, kde čára a kaňky jsou uměním, kde zmuchlané noviny postříkané spermatem se vystavují v galeriích, protože ta myšlenka, ta odvaha ji ztvárnit, je neskutečná.

Vážná hudba se změnila na změť zvuků bez jakéhokoliv souladu. V literatuře už se nehledá smysl, ale nesmysl.

Naše společnost nutně připomíná říši starého Řecka, kdy Řekové brali sami sebe, jako vývojovou špičku před kterou se musí sklonit celý svět. A bum ho, bylo po Řecích.

Hudební direktiva o nařízené délce okurek salátovek

Jedni Japonci už nám v hudebním prkénku zazněli.

Ted' si tam umístíme druhé.

Japonců totiž není nikdy dost. Představme si skupinu OOIOO.

Délka okurek salátovek se musí rovnat délce šesticentimetrového pravítka nebo osmicentimetrového, když z osmi centimetrů odečtete dva centimetry. Můžete použít i pravítko jiné délky, ale vždy musíte dojít k délce šesticentimetrového pravítka. Nedoporučuje se měřit okurky kružítkem či tužkami s číslem 1 a 3. Tužky s číslem 2 jsou povolené, pokud měří přesně šest centimetrů a doposud jste je nekrouhali. Okrouhané tužky jsou zapovězené. Podměrečné či nadměrečné okurky salátovky se musí zabalit do plastového obalu se znakem okurek salátovek a odevzdat, i s mateřskou rostlinou, na vyšetřovnu tajné policie EU, která je natolik tajná, že o ní zatím nikdo neví. A to ani vy, kteří jste si toto právě přečetli. Skupinu OOIOO vedou čtyři menstruační cykly a to velmi rázným způsobem. Jejich hudba dala by se přirovnat k rytmickému a melodickému hluku, který by se zase dal přirovnat k levandulovému parfému, ale protože se momentálně neví, proč zrovna k levandulovému parfému, necháme ta přirovnání radši být.

Úhlavní ženou je kupodivu bubenice, která z OOIOO přebíhá do dalších asi osmi skupin podobného ražení. Japonskou rozervanost si užijete, jen pokud jste zpití a šťastní. Z obojího vás tato hudba mileráda a rychle vyvede.

Au EU

Lahodná chuť pomazánkového másla se rozlévá po jazyku. Ani pečený bůček, ani škeblí masíčko neodláká strážníka od lahodné bílé másloviny namazané na chleba. Pomazánkové máslo se vtělilo do skutečnosti, kdy máte děsivou chuť rozhrnout oponu a před započítím představením v ten moment před naplněným hledištěm spustit oslavnou řeč vlastních veršů vymyšlených z patra, to jest z oleje.

pomazánkové, tak pomazánkové máslo

proč jen jsi pomazánkové máslo

proč není tvým osudem být bůčkem

proč nechceš být prasečím lalůčkem

proč radši neběháš po nebeské pláni

proč slunce nahradit nechceš ani

A strhává se nadšený aplaus, který zboří hradby neuměle vystavěného torza Shakespearova dramatu, které má následovat. Julie i s Romeem v hubě skývu kedru popatlanou pomazánkovým máslem a před lidstvem září krásná budoucnost vlepená do rytmického mlaskotu uměníchtivých i uměnídajných.

Lahodná chuť pomazánkového másla se vpila do lidských útrob a kolem stromů se to zahýřilo opeřenci zbožně cvrlikajícími. Ale ozval se supí dech, jenž hnilobou naplněn, zbořil tuto chabě vystavěnou touhu vyhrát nad lži a nenávisť i něčím méně profláklým a falešným, než je pravda a láska. Supí dech se nadech a pomazánkové máslo se změnilo na krém. Jakousi parodii sebe sama. A vše přestalo fungovat, vše se převrátilo naruby.

pomazánkové, tak pomazánkové máslo

proč jen jsi pomazánkovým krémem

Chleba namazání strany Strana

Strana Strana se v památný den 24. 10. 2012 infiltrovala do parlamentu Evropské unie v hojném počtu tří set padesáti šesti a prostým zvedáním ruky uvrhli svět do chvilkové anarchie. Za hodinu své činnosti stačili vyhlásit válku pěti státům, včetně České republiky, dokázali změnit myšlení žabiho muže von Rompuye tak, že začal obíhat své sekretáře a zadal přepisovat své funkce na členy strany Strana. V neposlední řadě změnili pomazánkové máslo na pomazánkový krém. Po této akci celému parlamentu došlo, co se děje a členy Strany odkázali do patřičných míst. Dvoutýdenním hlasováním navrátili všechny Stranou usnesené záležitosti do výchozího bodu. Jen pomazánkový krém nechali na památku a pro jeho varovný kontext, být tak, jak odhlasovali členové Strany.

Vyjádření předsedy Strany: Byl to hustej zásek do historie Evropské unie. Jsme hrdí na úspěch, kterého jsme dosáhli. Za deset let se dostaneme z vězení a pak ovládneme svět.

Antikvářovo chucpe bez antikváře... protože antikvář je lenoch a před odevzdáním tiskárně nechal tento prostor zcela prázdný. Což je šokující. A proto zde, jakožto vrchní mistr tiskárenský, napíšu protest proti imperialistickým prasatům, jakými jsou právě takoví, jako Kačur, Cháb nebo ten jejich z hnoje vypreparovaný Panáček. Podívejte se to asi takhle.

Kačur vykořisťuje. Cháb vykořisťuje. A Panáček? Ten je pánové vykořisťovanej. Víte co musí? Ani se neptejte. Chudák malej vypreparovanej. Já bejt na jeho místě, tak nejsem, protože, víte co, to by se jeden pomínil, než bejt Panáčkem.

Tak já vám to povím, oni ho, chudáka, nutěj vyplňovat dotazníky telemarketingu.

Soulož o ceny

Soutěž o poslední vyrobené pomazánkové máslo.

Stačí do antikvariátu, po předchozím upozornění, donést skývu kedru.

Vložením kedru do slosovacího bubnu se můžete následující měsíc hrát vědomím, že pomazánkové máslo bude jen a jen vaše.

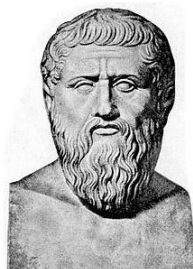
Cestu do antikvariátu znáte.

Kedr sebou.

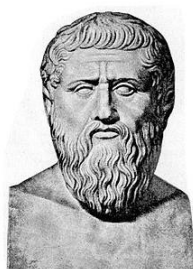
postelí mladé krasavice. Že by si navečer namazala krajíc chleba před usnutím a v roztržitosti zasunula hrneček pod postel? Ale nalézáme se přeci v nádherném sídle a podle dispozice pokojíku lze usuzovat, že jeho obyvatelka přeci nebude nějakou obyčejnou holkou nebo snad nějakou služebnou odněkud z ČECH. Odůvodněně můžeme podle vybavení našeho budoáru usuzovat spíše na dobré vychování a ty nejvybranější způsoby, ale pomazánkové máslo pod postelí tady stále je a je tedy zapotřebí zjistit, jak se tam dostalo. Jistěže by mohlo nějakého chytráka napadnout, že se tam dostalo zcela nejpřirozenější cestou prostřednictvím naší bujné představitivosti, ale proti takovému narčení se musím co nejdůrazněji ohradit, neboť mne přeci nikdo nemůže podezřívat z vymyšlení takových trivialit jako budoárek uprostřed Vídně s nočníkem plným pomazánkového másla pod postelí, ano přátelé nočníkem, neboť šero panující dole mezi pelestí a podlahou způsobilo menší optický klam, který nám proměnil nočník v malinkou nádobku, takže naše záhada se vlastně nejméně ztrojnásobila ne-li zečtyřnásobila. Konec konců přesný poměr zvětšení naší záhady by se dal vyřešit naprosto přesně a to tak, že bychom museli najít matematickou funkci popisující křivku tvořící obrys našeho nočníku a poté bychom si prostřednictvím integrálu spočetli jeho objem a totéž bychom učinili z naší zmenšenou vidinou, u níž je ovšem jedna potíž, že nevíme jak přesně veliká se nám jevila při našem prvním nahlížení pod postel, ale i kdybychom si to vybavili, nic by nám to nepomohlo při řešení naší záhady a ta zde stále je. Tady uprostřed Vídně pod postelí v jednom rozkošném budoáru a tyčí se tady jako nějaký ohromný falus nějakého prehistorického monstra, měli-li vlastně tyto příšery nějaké faly. Přiznám se, že mi vlastně zůstává záhadou jak se ti dinosauři vlastně rozmnožovali. Ale nechme tuto temnou prehistorii raději uzavřenou a pokusme se pootevřít dveře vedoucí ven z našeho labyrintu.

Navrhuji projít krok za krokem celou místnost a s důkladností inkvizitora propátrat a proslídit vše, včetně prádelníku a šuplíčků na tom rokokovém psacím stolku u okna a také se podíváme pod obrazy, židle a stoleček a nahlédneme do šatníku a tam bych začal, neboť šaty jsou přeci pro ženu tím nejdůležitějším a třeba právě tam bude vězet klíč k naší záhadě. Ach jaké půvaby tyhle to plesové šaty a tady ty jemné punčošky a ty lesklé střevíčky a růžový korzet. Vždycky mne lákalo si něco takového obléknout a nyní mám přeci skvělou příležitost ke splnění svých nejtajnějších přání.... Sakra ta ženská je ale malá, vždyť mi to vůbec nejde přes hlavu a ten korzet ne a ne zapnout. Co s tím? Ale ano vždyť tady mám ten nočník s margarínem, a pokud se nepletu tak proti zadržnutí je nejlepší pomazání. Sem s tím hrncem. Pomažu se tím sajrajtem a snad to na sebe už nějak navleču. Je to trochu lepší, i když tady na zádech mi to trochu prasklo a ty punčocháče se tady dole také trochu natrhly, ale botky nenazují i kdybych si na nohy vymazal celý ten nočník, ale moc pohodlné to není a sakra teď jsem uklouzl na tom podělaném máslu a zajel hlavou pod skříň a přímo před očima, vytřeštěnýma očima, zírám na devíticocasou kočku a sekáček na maso. Sakra tohle to se mi ale přestává líbit. Nejlepší co mohu udělat, je co nejrychleji zmizet, ale z těch hadrů se jen tak nevymotám. Pozor, jako bych slyšel někoho vystupovat po schodech a jako bych slyšel cvakání kovových podkůvek na podpatcích jezdeckých bot. Určitě to budou jezdecké boty, protože slyším i tiché řinčení ostruh. Co teď, kroky směřují k budoáru a vypadá to na nějakého chlapa, takže šup i s nočníkem rovnou pod postel. Vrzly dveře a zpod postele mohou pozorovat nablískané holínky a jsou s ostruhami, uši mne nešálily. Boty zamířily k šatníku a já jsem si

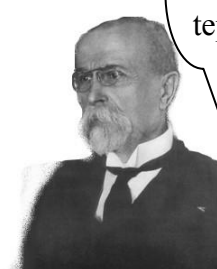
Tady je d'oura!

Pokora,
pánové, to vám
je věc. Onehdá
jsem byl
pokorný a to
vám povídám.

Byla to věc.

S pokorou se
to máchá.
Ale on
takový
orgasmus
také není
k zahození.
To jsem vám
jeden zažil a
to byla
teprve věc.